

Χειροτονία Πρεσβυτέρου του Αρχidiaκόνου της Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Νέας Σμύρνης](#)

Μέσα στο εορταστικό κλίμα της μεθεόρτιας περιόδου των Θεοφανείων, σήμερα, 14 Ιανουαρίου, Κυριακή μετά τα Φώτα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών χειροτόνησε εις Πρεσβύτερον τον Αρχidiaκονο της [Ιεράς Μητροπόλεως](#), π. Αναστάσιο Σταματίου, σε ένα κατάμεστο Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Φωτεινής, τόσο από τους πιστούς της Ενορίας όσο και από συγγενείς και φίλους του αρχidiaκόνου.

Ο π. Αναστάσιος είναι 37 ετών, γόνος πολύτεκνης οικογένειας, έγγαμος και με τρία παιδιά.

Είναι πτυχιούχος της Σχολής Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, αλλά και της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Επίσης είναι διπλωματούχος της Βυζαντινής Μουσικής.

Διάκονος χειροτονήθηκε το 2020 και μέχρι σήμερα διακονούσε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, στην Ενορία της οποίας πρόκειται να συνεχίσει να υπηρετεί και ως Πρεσβύτερος.

Στην ομιλία του π. Αναστάσιος έκανε λόγο για το κορυφαίο χάρισμα της ιερωσύνης και τη μεγάλη ευθύνη που αναλαμβάνει.

Μεταξύ άλλων ο νέος Πρεσβύτερος ανέφερε:

«Κορυφαίο χάρισμα η ιερωσύνη. Δώρο του Χριστού μας στην Εκκλησία Του. Είναι η δική Του ιερωσύνη στην οποία μετέχουμε οι λειτουργοί της Εκκλησίας. Και μετέχουμε στην ιερωσύνη του Χριστού όχι γιατί είμαστε άξιοι – «ουδείς άξιος...»! –, αλλά γιατί ο Κύριος το θέλησε. Γιατί Εκείνος διά του Αγίου Του Πνεύματος, εμπλουτίζει την Εκκλησία Του, ανάμεσα στα τόσα δωρήματά Του, και με το χάρισμα της ιερωσύνης.

Τούτη την ιερή ώρα καλούμαι υπό του Κυρίου διά των τιμών χειρών σας, Σεβασμιώτατε, να ανέλθω στην ιερή βαθμίδα του Πρεσβυτέρου. Μεγάλη η τιμή που μου γίνεται αλλά και μεγάλη η ευθύνη που αναλαμβάνω. Μια τιμή, που κανείς μας δεν δικαιούται να διεκδικεί εν ονόματι τάχα της αξιωσύνης του, αλλά επειδή του προσφέρει ο Κύριος Ιησούς και μόνο. Ευθύνη όχι τόσο απέναντι των ανθρώπων αλλά κυρίως ενώπιον του ζώντος Θεού για την σωτηρία ψυχών αθανάτων.

Ευρισκόμενος ήδη προ των θυρών του Ιερού Βήματος και αναλογιζόμενος τις λιγοστές δυνάμεις μου, δειλιάζω για το τόλμημα. Τρέμω για την αναξιότητά μου. Πως είναι δυνατόν να εισέλθω «έν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων;» «Ποίαις χερσί δέ προσψάύσω τό ἀκήρατον σῶμα τοῦ Κυρίου;». Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να

παρακαλέσω για το έλεος της ευσπλαχνίας Του και να ελπίσω στην Θεία Χάρη η οποία πάντοτε «τα ασθενή θεραπεύει και τα ελλείποντα αναπληροί».

Ζητώ τη Χάρη της Υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, τη μεσιτεία του Αθλοφόρου και Ιαματικού Παντελεήμονος, καθώς και τις πρεσβείες της Μεγαλομάρτυρος, και Ισαποστόλου Φωτεινής, στον ιερό Ναό της οποίας αξιώθηκα να λειτουργώ ως διάκονος μέχρι στιγμής».

Απευθυνόμενος στο νέο Πρεσβύτερο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών ανέφερε:

«Αγαπητέ μου π. Αναστάσιε,

Κατά την εις Διάκονον χειροτονία σου πριν από τέσσερα χρόνια, απευθυνόμενος προς τους χριστιανούς της Ενορίας του αγίου Παντελεήμονος Τραχώνων, στην οποία ανδρώθηκες πνευματικά και σε γνώρισα προσωπικά, είχα τονίσει τα ακόλουθα: «Δεν ξέρω, αγαπητοί μου, αλλά αυτή την ώρα που μέλλει να τελέσουμε τη χειροτονία του πολυαγαπητού μας Τάσου, η χαρά που αισθάνομαι είναι μεγάλη. Τολμώ να πω περισσότερη και από την ευθύνη. Γιατί κι εσείς όλοι και η ταπεινότης μου τον γνωρίζουμε από μικρό παιδί».

Τα ίδια, ελαφρώς παραλλαγμένα, αγαπητοί αδελφοί, μπορώ να επαναλάβω και σήμερα κατά την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του π. Αναστασίου εδώ στον Μητροπολιτικό μας Ναό της Αγίας Φωτεινής.

Είναι πολλή η χαρά όλων μας· όχι μόνον εμού αλλά και των Πατέρων και των Επιτρόπων και των Ιεροψαλτών και των ενοριτών αυτής της ευλογημένης και πολυπληθούς ενορίας της πόλεώς μας.

Και είναι πολλή η χαρά γιατί μέχρι σήμερα —τέσσερα ολόκληρα χρόνια— ο π. Αναστάσιος διακόνησε με αφοσίωση, με ευλάβεια, με προθυμία τόσο τον επίσκοπό του, όσο και την Ενορία της Αγίας Φωτεινής. Μας ανέπαυσε κατ' άνθρωπον και έτσι με χαρά αλλά και χρηστές ελπίδες προχωρούμε στην εις πρεσβύτερον χειροτονία του και την τοποθέτησή του ως εφημερίου εδώ, στον Μητροπολιτικό μας Ναό.

Πρεσβύτερος της Εκκλησίας από σήμερα, αγαπητέ Αναστάσιε, δέκτης «της μεγάλης ταύτης ιερατικής τιμής» κατά την πρώτη ευχή που θα αναπέμψουμε σε λίγο προς τον Θεό και Πατέρα μας.

Θα Τον ικετεύσουμε θερμά να γεμίσει την ύπαρξή σου με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, για να καταστείς άξιος, όπως τονίζει η δεύτερα ευχή της χειροτονίας Πρεσβυτέρου

- να παραστέκεσαι αμέμπτως μπροστά στο ιερό Θυσιαστήριο,
- να κηρύττεις το Ευαγγέλιο της ουράνιας Βασιλείας,
- να ιεουργείς τον αιώνιο λόγο της αληθείας,
- να ανακαινίζεις διά του λουτρού της παλιγγενεσίας, δηλαδή με το άγιο Βάπτισμα, τα νέα μέλη της Εκκλησίας του Θεού.

Έχε διηνεκώς στην καρδιά σου τον φόβο του Θεού.

Οπλίσου με ευλάβεια, πνεύμα προσφοράς και θυσίας.

Φυλάξου από τον ύπουλο έχθρο της συνήθειας και της εξοικείωσης, που αφανίζει την ιερατική ενσυναίσθησή μας.

Και έχε συνεχώς μπροστά στα μάτια σου τη φοβερή ώρα της απολογίας σου ενώπιον του ζώντος και αληθινού Θεού για τον τρόπο που θα έχεις ιερατεύσει.

Έτσι και μόνο θα αναδειχθείς πιστός και άξιος οικονόμος των μυστηρίων του

Θεού· δόκιμος και ανεπαίσχυντος εργάτης της Εκκλησίας μας.

Όλοι μας το ελπίζουμε και το ευχόμαστε εκ ψυχής.

Και τώρα πρόσελθε! Ο δωρεοδότης Κύριος σε αναμένει!».

Περισσότερες φωτογραφίες:

